

پیشکش به لیئون ویرس

له زاروکان داوای لیبوردن دهکه م که ئەم کتیبەم به مه زنیك
پیشکش کردوو. بۆ ئەو کارەم دەلیلیکی سەرنجراکیشم هەیه:
ئەم مروفه مەزنه باشتەین دوستیکه که من لەم جیهانه دا هەمه.
دەلیلیکی دیکەشم هەیه: ئەم مروفه زۆر دەفامیینی. تەنانەت
لەکتیبی زاروکانیش دەگا. دەلیلیکی سێهەمیشم هەیه: ئەم که سە
لە فەرەنسە دەژی، لەوئە برسییه، سەرماي دەبی و پیویستی به
دلدانه وه یه. ئەگەر هەموو ئەو هۆیانەم دارمال نەین، دەمهوئ
ئەم کتیبەم به مندالیی ئەو مروفه مەزنه پیشکش بکه م. هەموو
مەزنان روژیک گچکه بوون

(هەرچەند که میان لەبیریانە) لەو رووه وه سەردیری
دیارییه که ی خۆم به و شیوه یه راست دهکه مه وه:
پیشکش به سەردهمی مندالیی لئون ویرس

وه رگیردراوی کتیبی میرۆ (شازاده گچکه - شازاده چکۆل - شازاده
چکۆله - گچکه شا - شازاده پچکۆلانە)

قازی و شاملو

یه که مجار له ئەنستیتوی فەرەنسییه کان له تاران ناوی ئانتوان
سینت ئیگزوپری و کتیبه به ناوبانگه کهیم به ناوی میرۆ (شازاده
چکۆل) بیست. ماموستاکه مان خانمیکي به ههست بوو. هەر له
یه که م روژی سالی دووهمی خویندمان ههولی دا نوسه ره
به ناوبانگه کانی ولاته که ی به ئیمه بناسینی. هوگوی وه کو
مروفدوستیکه خوشده ویست. فلوبیری پی داستانوسیکی کارامه

بوو. رومهن رولان خاوهن خه لاتي نوبيلي پي مه زن بوو. که ده هاته سهر ئيگزو پري گري ده گرت. به هموو هه ستيه وه، وشه به وشه ي کتبي شازاده گچکه ي له بهر ده گوته وه. ته نانه ت به يه که دوو حه ره که تي ده ست شکلي فيل و کلاو و به رخوله و ماري بوا (هه ژديها -حه زيا) ده کيشايه وه. مانگيک تينه په ريبوو که پي راکه ياندين نه و کتبي به بهر که ين . سهره تا پيمان سه ير بوو. يه که دوو که س گوتيان نه وان زاروک نين و نه و کاره ناکه ن . ماموستا که گوتي نه وه ي نايه وي نه و کاره بکات، ده ستي به رزبکاته وه. له و نيوه دا من و سي که سي ديکه ده ستمان به رز کرده وه. من که له پيشه وه دانيشتبووم ماموستا که روي تيکردم و گوتي، تو ناته وي بچه سه يرانگاي جيهاني رهنک و خوشه ويستي و له فه لسه فه ي ژيان شاره زابي و که مووکوور ييه کاني ژيان بي سي؟ گوتم مه گهر نه و کتبي بو منالان نه نووسراوه؟ گوتي به لي. بو نه وان نه ي به ته من مندا ل و به هزر پيرن نه پيري مندا ل. تو له کامياني؟ زوبه پيم بل لي ! چاوم له نيوچاواني بري. بزه يه کي هاتي و گوتي، حه وتوي داد لي من يه که م که س ده بم بو له بهر خویندنه وه ي لاپه ره ي يه که و دووي کتبي شازاده گچکه. به و جو ره من له گه ل جيهاني رهنک و نه وين و ژيان و فه لسه فه ي ژين و که مووکوور ييه کاني کومه ل له زماني ئيگزو پيري به وه ئاشنا بووم. سي سال دوواتر و له تيه رکردني نه زمووني دادوه ري، 7 که س له راويژ که راني ديواني به رزي ولات له و تا قيقاري به دا که بو ئيمه يان دانابوو به شدار بوون. له وه لامي پرسيار يکدا که گوترا بوو چ کتبي کي سه رنجرا کيشم خویندو وه ته وه، ناوي کتبي به که ي ئيگزو پريم بر دبوو. يه که له و موسته شارانه (راويژ کاران) له مهر

ئەو كتيبە پرسیاری لیکردم. منیش ئەوەی که لەو ماموستا
فەرەنسییەم بیستبوو بوم گیرایەو. هەستم کرد ئەویش شوقیک
پەریە نیو چاوانی و بزەیهکی هاتە سەر لیوان و گوتی: "بلی
کتایبست بسیار با ارزش متشکرم که مرا بە باز خوانیش یادآوری
کردید". بەلێ کتیبکی بە نرخە، سوپاسوێژتم، وەبیرت هینامەوہ که
بیخوینمەوہ. پاشان سی چوار دیری لەبەر خویندەوہ و منیش لەو
جیگەییە ئەو بەسی کرد و راوەستا، دیری دواتریم خویندەوہ.
هەر ئەو کورتە باسە بەس بوو بۆ ئەوہ که کوبونەوہی ئەو
بەریزانە لەو حالەتی ئیشک و رەسمییە بیتە دەری... بەوہبیر
کەوتنەوہی ناوی ئەو نووسەرە بزەیان بکەویتە سەر لیوان و
شادییەکی نەدیار بچزیتە لەشیانەوہ.

ئەم نووسەرە و بەسەرھاتەکە ی فیریان کردم چون بژیم. دیارە
ئەوہی بە پیی نووسراوہکە ی ئەو بژی و لەو روانگەییەوہ لە کومەل
بروانی نابێ چاوەرووانی بەسەرھاتیکی باشتەرلە بەسەرھاتی من
و نووسەر و شازادەکە ی بی.

7سال پاش شورشی گەلانی ئیران لەژیر گرمە ی توپ و هارپی
تەیارە، لە داوینی چیا ی سەرکەش ولە بن سیبەری داربەروان واتە
ئەو کاتە ی ئەندامی کۆری نووسەرانی رۆژنامە ی کوردستان بووم،
ئەو کتیبەم بە کوردی تەرجمە کرد که هەتا ئیستا بوم نەکراوہ
بلاوی بکەمەوہ.

هاتنە دەرەوہ لە ولات و بەربەرەکانی لەگەل گیروگرتی تازە ی
ژیان و هەولدان بو فیربوونی زمانیکی دیکە و نەبوونی کەمترین
دەرەتان، ئەوہی لەبیر بردمەوہ که ئەو کتیبەم وەرگیراوە و
رۆژیک دەبی بیخەمە بەر دەستی خوینەری کورد.

له م روژانه دا به هوی موجزه ی ئینترنیت و گهران به دواى کتیباندا لیگه ریان پشکینه ری گوگل له ژیر ناوی شاملو دا وه رگیردراویکی دیکه ی ئه و کتیبه ی به زمانى فارسى پیناساندم. زورم پیخوش بوو ته رجه مه ی ئه و شاعیره که به زمانى فارسیه له گه ل ته رجه مه که ی ماموستای نه مر محهمه دی قازى که ئه ویش هر به و زمانه یه، له به ریه کیان دانیم. پیویسته بگوتری که "شازاده کوچولو" ی ماموستا قازى به ر له ورگیرانه که ی شاملو وکراوه به فارسى. بومن ئه و کاره سهرنج راکیش بوو که چونه شاملو کتیبیکى ته رجه مه کردووه ته وه که له مه و به ر له لایه ن محهمه دی قازى یه وه ته رجه مه کرابووه . پیم و ابوو ده بی که موکوورییه که له کارى قازى دا بووبی که شاملو بوئ راست کرد بیته وه. یان فارسى نووسینى شاعیرانه ی شاملو ده بی تام و چیژیکی زیاتری دابى به ته رجه مه که. کاتى ته رجه مه ی ئالمانى و ئینگلیزی و ده قه فهره نسویه که له لای ته رجه مه فارسیه کان دابندرین دهرده که وئ که ته رجه مه کردنه وه پیویستی به ئه زمونیکى زوره، ئه وه به س نییه که که سیک و شه زور بزانی یان شاعیر بی تا بتوانی وه رگیریکى باش بی. هر چه ند قازى بوخوی شاعیریکى به هه ست و لیزان بوو و له شیعری فارسیدا ئه گه ر له ریزی شاعیرانى هه ره پیشه وه ی سه رده می خوئ نه بووبی بیگومان که متر له شاعیرانى ئه و سه رده مه ی خوئ نه بووه. ئه گه رچی بوخوی وه کو عاده تی کوردانه، هه رگیز خوئ هه لئه کیشاوه: " درختان بارور خم میشوند و مردان بزرگ تواضع مینمایند (دارى به رگرتوو شو ر ده بنه وه و گه وره پیاوانیش خو به که م ده گرن".

تاقمیک دهلین شاملو شاعیریکی مهزنه و له شیعی نوئی دا
ئهستوندکه. هه ر چه ند من شیعرهکانی شاملوم خویندونه وه و
جاروبار به هه لکه وت چاویکیان پیدا دهخشینم ، به لام هه رگیز
نه متوانیوه شیعرهکانی له ریزی فه رههنگی کوچهی دانیم یان
پیموایی وهکو په خشانهکانی دینه وه. هه ژاری نه مری کورد
فه رموبووی : ”ئه وانهی که شاملو دهیانی پیم شیعر نین ده با
کافریم“. بو منیش زور سهیر و سه رنجراکیش نین.

دهلین ئه گه ر بو که سیک ریکه وت که له بازاری ئه ده بدا جارچی
جاریان بوکیشا، ئیدی کار ته واوه و نانی له روندا خووساوه.
وهکو دهلین، زوربهی شاعیره نیوبه ده ره وهکانی ئیرانی
سه رچاوهی ئیلهامی شیعیریان شیعی شاعیرانی ده ره وه یه، که
به ئالوگوریکی پچووکه وه ئه و ئیلهامه شیعییه ده کری به فارسی
و به ناوی شاعیره وه بلاو ده کریته وه، بی ئه وه به خه یالیشدا بی
که روژیک ئه و شیرینکارییه ده رده که وی. شاملو بوخوی ئه و
کارهی له فروغ فرخزاد له قاودا و گوتی: شیعی به ناوبانگی
دسته ایم را در باغچه میکارم هی فلانه شاعیری فه ره نسویه و ...
دیاره چه ند که سیك له شاعیره ناودارهکانی ئیستای کوردیش که
عه ره بی بزنان له و قاعیدهیه لایان نه داوه. البیاتی ، ادونیس ،
قبنی و محمود درویش دیوانگهلی تاقمیک له شاعیرانی
کوردیان ده وله مه ند کردوو، بی ئه وه یه کجاریش به خشکه
درکاندیان که "که له" شاعیری به ناووده نک سهرچاوهی
ئیلهامه که ی فلانه شاعیری عه ره ب بووه.

له به راوه ردکردنی لاپه ره ی 1-2 ئه و دوو ته رجه مه یه دا
ده رده که وی که شاملو ویستوویه بزانی تا کوئی له و بواره دا

دهتوانی مهیدانداری قازی دهکا. وادیاره شاملو له و کیبهر کییهدا له گهل قازی سه رکه وتوو نه بووه. با پیکه وه له لاپه ره ی یه که مه وه نه و ته رجه مانه له بهر یه که دانین و پاشان له گهل ته رجه مه کانی دیکه به زمانگه لی ئالمانی و ئینگلیزی به راوه ردیان بکه یین و بزانیین له بنه ره تدا کاری ته رجه مه چونه.

سه ره تای چیروکه که له کتیه که ی قازی دا ئاوا ته رجه مه کراوه:

وقتی شش ساله بودم روزی در کتابی راجع به جنگل بکر که " سرگذشتهای واقعی " نام داشت یک عکس خوشگل دیدم. این عکس مار بوا را نشان میداد که حیوان درنده ای را می بلعید. اینک نسخه ای از آن عکس

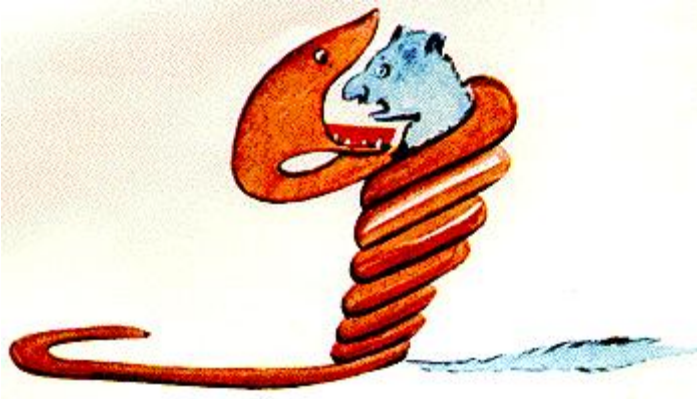
ته رجه مه ی شاملو:

یکبار شش سالم بود تو کتابی بنام سرگذشتهای واقعی که درباره ی جنگل بکر نوشته شده بود تصویر محشری دیدم از یک مار بوا که داشت حیوانی را می بلعید. آن تصویر یک چنین چیزی بود.

ته رجه مه ی ئالمانی و ئینگلیزی و فهره نسی یه که ی له ته رجه مه که ی قازی نزیکترین:

کاتی شه ش سالانه بووم له کتیبیکدابه ناوی " سه ربه ورده راسته قینه کان " ی ته ریکه لیره واریک ، چاوم به وینه یه کی خوشیک که وت . وینه که هی ماریکی بوئا (هه ژدیها - حه زیا) بوو، که درنده یه کی هه لده لووشی.

Lorsque j'avais six ans j'ai vu, une fois, une magnifique image, dans un livre sur la Forêt Vierge qui s'appelait "Histoires Vécues". Ca représentait un serpent boa qui avalait un fauve. Voilà copie du dessin.

Once when I was six years old I saw a magnificent picture in a book, called *True Stories from Nature*, about the primeval forest. It was a picture of a boa constrictor in the act of swallowing an animal. Here is a copy of the drawing.

In the book it said: "Boa constrictors swallow their prey whole, without chewing it. After that they are not able to move, and they sleep through the six months that they need for digestion."

I pondered deeply, then, over the adventures of the jungle. And after some work with a colored pencil I succeeded in making my first drawing. My Drawing Number One. It looked something like this:

ALS ICH SECHS JAHRE ALT WAR, SAH ICH EINMAL IN EINEM BUCH ÜBER DEN URWALD, DAS '„ Erlebte Geschichten,, hieß, ein prächtiges Bild. Es stellte eine Riesenschlange dar, wie sie ein Wildtier verschlang.

Once when I was six years old I saw a magnificent picture in a book, called *True Stories from Nature*, about the primeval forest. It was a picture of a boa constrictor in the act of swallowing an animal. Here is a copy of the drawing.

ئهوانه دهقی فهره‌نسیی و وه‌رگیردراوهی ئه‌و به‌شه ئالمانی و ئینگلیزییه‌یه‌تی.

ئالمانییه‌که‌ی له‌گه‌ل فهره‌نسییه‌که‌ی ده‌قاوده‌ق نین. وه‌رگیره ئالمانییه‌که‌ی ماری بوئی به‌ زله‌مار هیناوه. هه‌ر وه‌ها ئه‌ودیره‌ی که‌ ده‌لی ئه‌وه‌ش کوپی یا په‌رده‌یه‌کی ئه‌و نیگاره‌یه‌ له‌ ته‌رجه‌مه‌که‌دا نه‌هاتوو.

به‌لام له‌ته‌رجه‌مه‌که‌ی شاملودا که‌ ده‌لی :

یکبار شش سالم بود , له‌گه‌ل ده‌قه فهره‌نسییه‌که‌ی‌دا که‌ ده‌لی: کاتی , زه‌مانی, ده‌می, فه‌تره‌یه‌ک , وه‌ختیک . فارسییه‌که‌ی ده‌بیته‌ وقتی , زمانی, هنگامی, انوقتها, انزمان یه‌کگرتوو نین. چونکه‌ یکبار بو ژماردن ده‌گوتری و یکبار به‌ مانای زه‌مان و کات مه‌گه‌رله‌ شیعردا و به‌ ده‌گمه‌ن به‌ مانای ”یکزمان“ نه‌هاتوو.

manifique ئه‌و وشه‌یه‌ مانای ”محشر“ نادا , هه‌ر چه‌ند له‌ ئاخافتنی نه‌ ره‌سمیی و زاره‌کیی ئه‌و وشه‌یه‌ بو‌گه‌یانندی شتیکی سه‌یرو سه‌مه‌ره‌ ده‌گوتری . به‌لام لیره‌دا ئه‌و مانایه‌ی نییه‌. قازی وشه‌ی ”خوشگل“ی فارسیی به‌ واتای خوین شیرین, بده‌و, رند, خوشیک, خوشکوک و دل‌گر بوّ manifique هیناوه. خوشگل که‌ به‌ فارسی تودل برو مانای لیده‌دریته‌وه‌ , دل‌گر و ره‌زاشیرین ده‌گه‌یه‌نی.

On disais boas avalent leur proie tout entiere, sans la macher. Ensuite ils ne plus bouger et ils dorment pendent les six mois de leur digestion. J'ai alors beaucoup réfléchi sur les aventures de la jingle et, dans le livre: “ Les sepents a

قازی: دران کتاب حکایت کرده بودند که مارهای بوا شکار خود را بی انکه بچوند درسته قورت میدهند. بعد, دیگر نمیتوانند تکان بخورند و در شش ماهی که به هضم ان مشغولند می‌خوابند.

من انوقت در باره‌ی ماجراهای جنگل بسیار فکر میکردم و بنوبه‌ی خود توانستم با مداد رنگی ، تصویر شماره 1 را که اولین کار نقاشی من بود بکشم. ان تصویر چنین بود.

شاملو: تو کتاب امده بود که: مارهای بوا شکارشانرا دروسته قورت میدهند. بی انکه بجوندش . بعد دیگر نمیتوانند بجنبند بعد تمام شش ماهی‌را که به هضمش مشغولند میگیرند میخوابند. له و کتیبه‌دا هاتبوو که ماره‌کانی بوئا نیچیره‌کانیان به‌ته‌واویی قووت‌ده‌دن. بی ئەوه بیجوون. دوايه ئیدی ناتوانن ببزون. دوايه ته‌واوی ئەو شەش مانگه‌ی خه‌ریکی ئەزمکردنن بویده‌خه‌ون.

له و کتیبه‌دا گئیرابوویانه‌وه که مارگه‌لی بوئا، نیچیره‌کانی خویان ناجوون و به خریی رویان دیلن. دوايه، ئیتر ناتوانن ببزوون و له و شەش مانگه‌دا که خه‌ریکی ئەزمکردنن ده‌خه‌ون.

ئەوکاته من زورم بیر له روداوه‌کانی لی‌ره‌وارده‌کرده‌وه و به نوبه‌ی خووم توانیم به قه‌له‌م ره‌نگی شکلی ژماره 1 که یه‌که‌مین کاری نیگارکیشانی من بوو بکیشمه‌وه . ئەو ره‌سمه‌ش ئاوا بوو:

شیوه‌ی نووسینی نووسه‌ری کتیبه‌که زور به‌رز و ره‌سمییه. دوور له زمانی مندالانه و دوور له زاراوه‌ی تایبەت به ناوچه‌یه‌که. هه‌موو فه‌ره‌نسییه‌ک لی‌ی تیده‌گا و له خویندنه‌وه‌ی ماندوو نابیی. قازی هه‌ر ئەو شیوه‌یه‌ی له وه‌رگیرانه‌که‌دا به‌کار هی‌ناوه و هه‌رکه‌سیک فارسیی خویندبئی لی‌ی تیده‌گا. ده‌کری بگوتری که ره‌وانی و ریکی و لووسی وشه له ده‌ست قازیدا له راده‌یه‌ک دایه که مروّف هه‌ست به‌وه‌ناکا که ئەمه ته‌رجه‌مه‌یه. به‌لام له وه‌رگیرانه‌که‌ی شاملوودا هه‌ول‌دراوه

سه‌نگینی و شکو‌داریی زمانه‌که بگۆردری و به خه‌یال حاله‌تی مندال
چیژی پی‌بدری که، به‌بروای من سه‌رکه‌وتوو نه‌بووه.

بۆ نمونه کاتی شاملوو ده‌لی: یکبار شش سالم بود تو کتابی بنام
سرگذشتهای واقعی که ده‌باره‌ی جنگل بکر نوشته شده بود -
تصویر محشری دیدم از یک مار بوا که داشت حیوانی را می‌بلعید.
ان تصویر یک چنین چیزی بود

1- Lorsque j'avais six ans ده‌کری یه‌ک له و چه‌ند دیره بینه
ته‌رجه‌مه‌که‌ی: شش سالی‌کم ته‌مه‌ن بوو. یان کاتی که
له ته‌مه‌نی شش سالیی دا بووم. یان کاتی که شش
سالانه بووم. یان له‌ته‌مه‌نی شش سالییدا بووم...

2- شاملوو ده‌لی: یکبار شش سالم بود که وشه‌ی یکبار " نه
له باری ماناوه ورده و نه ته‌رجه‌مه‌ی Lorsque j'avais six ans
یه.

له باری سروشتییه‌وه مروّف هه‌ر جارێک شش سالانه‌یه نه
چه‌ند جار. وشه‌ی یکبار ده‌بیته تاقه‌جارێک، که‌ره‌تی‌ک.
وشه‌ی Lorsque هواتای als ئالمانی و ئینگیزی once یه و به‌مانای
تاقه‌جارێک یان که‌ره‌تی‌ک نییه، به‌لکو به‌مانای کاتی
سه‌رده‌می‌ک وه‌ختی هتد... یان شاملوو که ده‌نووسی: " تو
کتابی تصویر محشری دیدم " ره‌نگه بۆ خه‌لکی تاران
شتی‌کی ئاسایی بی و به‌شی‌ک لی تی‌بگه‌ن ، به‌لام خو
زمانی فارسی ئه‌وه نییه که خه‌لکی تاران پییداخفن.
ئه‌وه‌ی که خه‌لکی تاران پیی ده‌دوین به زاراوه‌ی تاران
ناوده‌بردری. ئه‌و فارسییه نه ره‌سمییه. له‌و رووه‌وه که
نووسه‌ری کتیبه‌که به زاراوه یان زمانی نه‌ره‌سمیی

فهرنسیی نه نووسیوه، مامۆستاشاملو ریی دهستی هه بووه و
باشتر وابوو شئوه نووسینی نووسه ری ره چاو کردبایه.
ته رجه مه کاتیك سه ركه وتوو كه شئواز و نئوه روکی
نووسراوه سه ره کییه که نه گوڤردری.

به گشتی ده کری بگوتری که 3 شئوه بو وه رگیران هه یه :
یه کهم ، ته رجه مه ی ده قوده قه، که بو قه رارداد به لگه ی
میژویی ، په سند کراوه کانی نیو ده ولته تی، قه باله، سه نه دی
ملکی و به لگه ی بازرگانی که لکی لیوه رده گیری. واته
هه ولده دری تیگست و وه رگیردراو ده قاده ق بن و کهم و زیادیك
له وه رگیرانه که دا نه بی. بو نمونه له قه راردادیکی
بازرگانیدا که وشه ی and به مانای ویرا، له گه ل ، یان، مانا
بکریته وه ده بیته هوی ئه وه که زیان و سوودیکی چاوه روان
نه کراو بو هه رکام له لایه نه کان له کاتی پیکهاتی نا کوکی
دایک بیئی.

دووهم چه مکی واته مه فووومی. له و شئوه یه دا وه رگیر له کاری
ئه ده بییدا مه فووومی نووسراوه که ده دا به ده سته وه.
سیه هم ئازاده، واته وه رگیر له کاره کهیدا خوی له چوارچیوه ی
مه فووومیشدا قه تیس ناکا و شکل و نئوه روکی وه رگیردراوه که
ئه وه نییه که بابه ته سه ره کییه که هه یه تی.

حاله تی یه کهم و دووه م جیی متمانه ن به لام له شئوه ی
سیه مدا که به شئوه ی ئازاد ناو ده بردری وه رگیردراو نه
جیی متمانه یه و نه بایه خداره. وه کوو به شیکی زور له و
وه رگیردراوانه ی له باشوور بلاو ده کرینه وه. ئه مانه تی که ل و
پیکه لیکن له وته ی سه یروسه مه ره که نه فریان به سه ر زمانه ی

نووسه ره وه هه یه و نه بو ره خزمایه تییه کیشیان له گه ل
نووسراوه که هه یه. برواننه وه رگیردراوه کانی گو قاری سه رده م
هی "خاوه ن ئیمتیا ز شیرکو بی که س" که کاریکیان به سه ر بیر و
هزر و نووسراوه ی نووسه رانی بیانی هی ناوه که با به ده واری
شری نا کا.

مه به ست بو له بهر یه کتر دانانی وه رگیردراوی ئه و دوو
ماموستایه ته نیا بو نیشان دانی تیکنیکی زمانی وه رگیرانه نه
هه لسه نگاندنی کاری ئه وان. سه رجه می به ره می ئه ده بی
شاملو و قازی تایبه تمه ندی و پسیوری ئه وان له دوو به شی
ئه ده بدا به وردی دیاری ده که ن. کو کردنه وه و نووسینی
فه ره نگی کوچه کاری شاملووه. وه رگیرانی به شی زوری
کتیبه ئه ده بییه ناسراوه کانی جیهانیش به فارسی کاری
قازییه وه.

ح. ئه یوبزاده